

runt. **Spiralem** utiq; non corporalem escam: quia illi manna, nos alium spiritalem: sed patres nostri, non patres illorum: quibus nos similes sumus, nō quibus illi similes fuerunt. [**Hic est ergo panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducauerit, nō moriatur.**] Sed quod pertinet ad uirtutem sacramenti, nō quod pertinet ad uisibile sacramētum: qui māducat inuis, non foris: qui manducat in corde, nō qui premit dente. **Ego sum panis uiuus qui de cælo descendi.** Ideo uiuus, quia de cælo descendi. De cælo descendit & manna: sed manna umbra erat, iste ueritas est.

Si quis manducauerit et hoc pane, uiuet in æternū. Et panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi uita. Hoc quando caperet caro, qd dixit panem carnem: Vocatur caro, quod non capit caro. Et ideo magis non capit caro, quia uocatur caro. Hoc enim exhorruerunt, hoc assimilatum esse dixerunt, hoc non posse fieri putauerunt. [**Caro mea est (inquit) pro mundi uita.**] **Notunt fideles corpus Christi, si corpus Christi esse non negligūt. Fiant corpus Christi, si uolunt uiuere de spiritu Christi. De spiritu Christi nō uiuit, nisi corpus Christi. Quisquis uere uult, credat in Christum, manducet spiritaliter spiritalem cibū, incorporetur corpori Christi, & nō sic putridum membrum quod refecari mereatur, sic pulchrum, sic sanum, sic aptum capiti suo.**

FERIA QUINTA
Pentecostes. Luca. IX.

In illo tempore Conuocatis Iesus duodecim apostolis, dedit illis uirtutem & potestatem

testatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent. Et reliqua.

Concessa potestate primo signorum, misit eos prædicare regnum dei, ut promissorū magnitudinē attestaret etiā magnitudo factorū, fidēq; uerbis daret uirtus ostēsa: & noua facerent, qui noua prædicarent. Vnde nunc quoq; cū fidelium numerositas excreuit intra sanctā ecclesiam, multi sunt qui uirtutem tenent, & signa uirtutum non habent. Quia frustra miraculum foras ostenditur, si deest qd̄ inuis operetur. Nam iuxta magistrigentium uocem, Lingua in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus. [Et ait ad illos: Nihil tuleritis in uia, neq; uirgā, neq; peram, neq; panem, neq; pecuniam, neq; duas tunicas habeatis.] Solet quari, quomodo Matthæus & Lucas commemorauerint dixisse dominū discipulis ut nec uirgā ferrent, cum dicat Marcus: [Et præcepit eis ne quid tollerēt in uia, nisi uirgā tantū.] Quod ita soluitur, ut intelligāmus sub alia significatione dictam uirgā, quæ secundum Marcum ferenda est, & sub alia illam, quæ secundum Matthæum & Lucam non est ferenda. sicut sub alia significatione intelligitur tentatio de qua dictum est, Tentat uos dñs deus uester, ut sciāt si diligitis eū. Illa, seductionis est: hæc, probationis. Vtrūq; ergo accipiendum est à dño apostolis dictum: & ut nec uirgā ferrent: & ut non nisi uirgā ferrent. Cum enim secundum Matthæum diceret eis, [Nolite possidere aurū, neq; argētū &c.] continuo subiecit: [Dignus est enim operarius cibo suo.] Vnde satis ostēdit, cur eos hæc possidere ac fer

Jacobi i
Deute. 13

re noluerit, nō quod necessaria nō sunt sustentationi
huius uitæ, sed quia sic eos mittebat, ut eis hæc deberi
mōstraret ab illis, quibus euangeliū credētibz annū
ciarent. Claret autē hoc nō ita præcepisse dñm, tanq̃
euangelistæ uiuere aliūde nō debeant, q̃ eis præben
tibz, q̃bus annunciāt euangeliū: alioquin cōtra hoc
præceptū fecit **A**plūs, qui uictū de manuū suarū labo
ribz transigebat, ne cuiquā grauis esset, sed potesta
tē dedisse, in q̃ scirent sibi ista deberi. Cū autē à dño ali
quid imperatur, nisi fiat, inobediētiæ culpa est: cum
autē potestas datur, licet cuiq̃ non uti, & tanquam de
suo iure recedere. Hoc ergo ordinās dñs, quod eū or
dinasse dicit **A**postolus, his qui euangeliū annunciāt,
de euāgelio uiuere. Illa apostolis loquebatur, ut secu
ri nō possiderent, neq̃ portarēt huius uitæ necessaria
nec magna nec minima. Ideo posuit, nec uirgā, osten
dens à fidelibus suis omnia deberi ministris suis, nul
la superflua requirētibz, ac per hoc, addendo, [Di
gnus est em̃ operarius cibo suo,] pr̃sus aperuit & il
lustrauit, unde hæc om̃ia loqueretur. Hanc em̃ pote
statem uirgæ noiē significauit, cū dicit: [Ne quid tol
lerent in uia nisi uirgā tantū,] ut intelligatur, quia per
potestatem à dño acceptam, quā uirgæ noiē signifi
cavit, etiā quæ non portantur, non deerūt. Hoc & de
duabus tunicis intelligendum est, ut ne quisquā eo
rum, præter eā qua esset indutus, aliam portandā pu
taret, sollicitus ne op^o esset, cū ex illa potestate posset
accipere. Quod uero secundū Marcū non portari uel
haberi duas tunicas, sed expressius indui prohibet, di
cens: [Et ne induerētur duabus tunicis,] qd eos mo
net, nisi nō dupliciter, sed simpliciter ambulare: **A**li
ter: In duabus tunicis uidet̃ mihi duplex ostendere ue

umentū, non quod in locis Scythiæ, & glaciali niue
 rigētibz, una quis tunica debeat esse cōtentus, sed q̄
 in tunica uestimentum intelligamus, ne alio uestiri,
 aliud nobis futurorū timore seruemus. Et in quā-
cunq; domum intraueritis, ibi manete, & inde
ne exeatis.] Dat cōstantiæ generale mandatū, ut ho-
 spitalis necessitudinis iura custodiār. Alienum nanq;
 n̄ p̄dicatore regni cælestis astruit, cursitare p̄ domos,
 & inuiolabilis hospitij iura mutare. Nec ociose secū-
 dum Matthæū domus, quā ingrediantur apostoli, eli-
 genda decernit, ut mutandi hospitij necessitudinisq;
 uiolandæ causa non superet. Et quicunq; non re-
ceperint uos, exeuntes de ciuitate illa, etiā pulue-
rē pedū uestrorū excutite in testimoniū supra illos.]
 Puluis excutit de pedibus in testimoniū laboris sui,
 quod ingressi sunt in ciuitatē, & p̄dicatio apostoli-
 ca ad illos usq; p̄uenit. Sive excutitur puluis, ut ni-
 hil ab eis accipiant, nec ad uictū. Quidē necessariū, quī
 euangeliū spreuerint. Allegorice aut, q̄ uerbo humi-
 liter intendūt, si q̄ bus (ut hoies) terrenæ leuitatis ne-
 nis obscurātur, p̄ ea mox quæ recipiūt euangelicæ p̄-
 dicationis uestigia, purgantur. Qui uero perfidia uel
 negligentia uel etiam studio contemnunt, horum ui-
 tanda communio, fugiēda synagoga censetur. Excu-
 tiendus pedum puluis, ne gestis inanibus & pulueri
 cōparandis mentis castæ uestigiū polluatur. Egres-
si autem circuibant per castella, euangelizan-
tes & curātes ubiq;. Quid euangelizarēt, uel quō
 curarent apostoli, Marcus exponit plenius. [P̄dica-
 bant (inquit) ut pœnitentiam agerent, & dæmo-
 nia multa eijciebant, & ungebat oleo multos agros,
 & sanabantur.] Dicit & iacobus: Infirmatur quis in
 Jacobi. s.

uobis inducat presbyteros ecclesie, & orent sup ipsos, ungentes eum oleo sancto in nomine domini. & si in peccatis sit, dimittentur ei. Vnde patet ab ipsis apostolis hunc sancte ecclesie morem esse traditum, ut pontificali benedictione consecrato oleo, perungatur aegrotus. Prædicabant autem ut penitentiam ageret, &c. Misit illos (inquit) euangelizare regnum dei, quia uidelicet utrunque iuxta Iohannis Baptistæ, uel ipsius saluatoris exemplum prædicabant: Penitentiam agere, appropinquabit enim regnum cælorum. Regnum enim cælorum ianuis propinquare, est de his quæ quibus ab eo discesserat, penitere.

Matth. 3

FERIA SEXTA

Pentecostes. Matthæi XII.

In illo tempore dixit Iesus turbis: Si ego in spiritu dei eiicio demones, filii uestri in quo eiiciunt? Et reliqua.

Ecce hic trinitas uideat Trinitas appellata, quod fiat totum unum, Nam dum tria sunt, unum sunt, quia & singula in se manent, & omnia in omnibus. Pater igitur & filius & spiritus sanctus, trinitas & unitas. idem enim unum, idem & tria: in natura unum, in personis tria. Vnum, propter maiestatis communio